

“Practica la caritat sense límits”

Estima i practica la caritat, sense límits i sense discriminacions, perquè és la virtut que ens caracteritza als deixebles del Mestre. -

Tanmateix, aquesta caritat no et pot portar -deixaria de ser virtut- a esmortir la fe, a treure les arestes que la defineixen, a dulcificar-la fins convertir-la, com alguns pretenen, en una cosa amorfa que no té la força i el poder de Déu. (Forja, 456)

30 de juny

El Senyor prengué la iniciativa, venint al nostre encontre. Ens va donar aquest exemple perquè acudim amb Ell a servir els altres, perquè -m'agrada de tornar-ho a dir- posem generosament el nostre cor a terra, de manera que els altres trepitgin tou, i els sigui més amable la lluita. Ens hem de comportar així, perquè hem estat fets fills del mateix Pare, d'aquest Pare que no va dubtar a donar-nos el seu Fill molt estimat.

Nosaltres no construïm la caritat; ens envaeix amb la gràcia de Déu: *perquè Ell ha estat el primer d'estimar-nos*. Convé que ens amarem ben bé d'aquesta veritat bellíssima: *si podem estimar Déu, és perquè hem estat estimats per Déu*. Tant tu com jo estem en condicions de lliurar afecte pròdigament als qui ens volten, per

tal com hem nascut a la fe, per l'amor del Pare. Demaneu amb gosadia aquest tresor al Senyor, aquesta virtut sobrenatural de la caritat, per exercitar-la fins a l'últim detall.

Sovint, els cristians no hem sabut correspondre a aquest do; de vegades l'hem rebaixat com si es limités a una almoina, sense ànima, freda; o l'hem reduït a una conducta de beneficència més o menys formulària. Expressava bé aquesta aberració la resignada queixa d'una malalta: aquí em tracten amb *caritat*, però la meva mare tenia cura de mi amorosament. L'amor que neix del Cor de Crist no pot donar lloc a aquesta mena de distincions. (Amics de Déu, nn. 228-229)

opusdei.org/ca/dailytext/practica-la-caritat-sense-limits/ (24/02/2026)